בין הדקלים

עלון קיבוץ עין המפרץ 95 שנה להיווסד הקיבוץ

אורחים בימות חורף

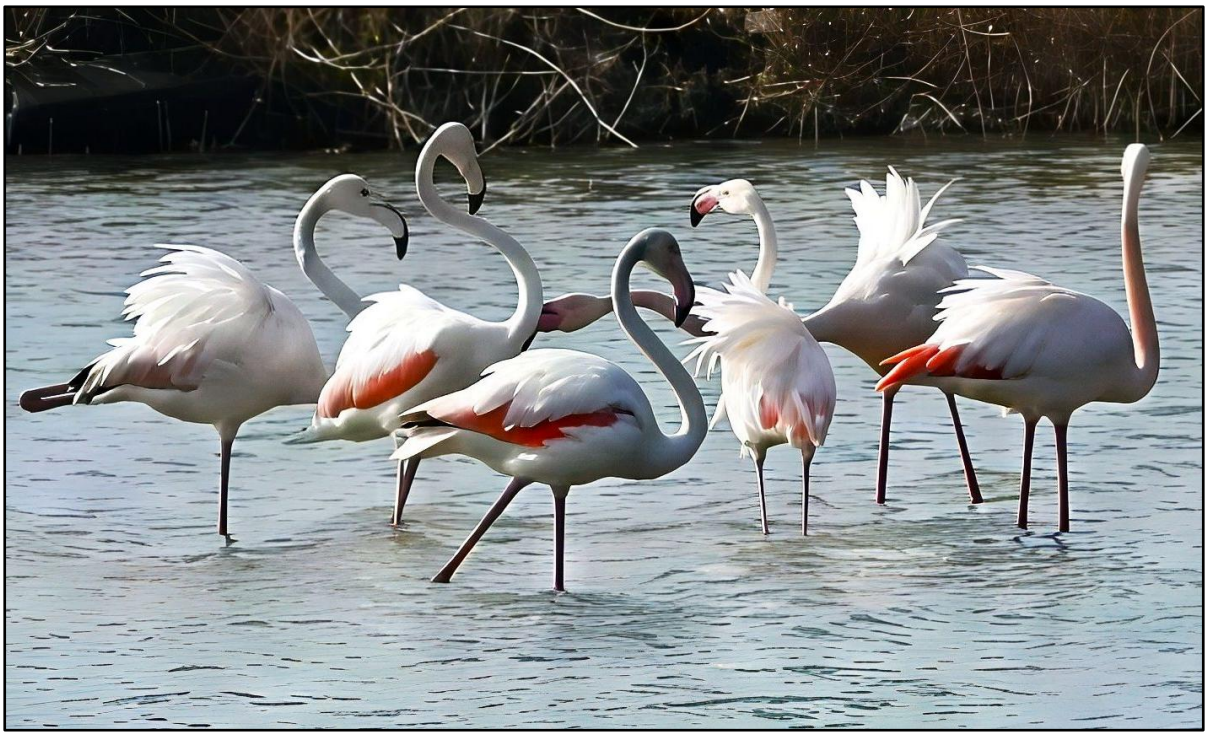

פלמינגו רוחצים בבריכות הדגים

צילמה: מיה עצמון

עלון מס' 9 (3352)

ה' שבט תשפ"ו, 23 ינואר 2026

מאמרכת

זעקי ארץ אהובה. הממשלה שלנו מאוד פעילה, מאוד תוססת, ומפזרת מוקשים בדרכי הדמוקרטיה. שחיתויות, פשעים, התנכלויות, והכל צעד אחר צעד שמשבש את קיומה של מדינת ישראל. ההחלטה הקשה שלא להכיר בתוצאות ההתאבדות שנגרמו לחיילי צה"ל לאחר שחוו את הרע ביותר. ציטוט של אושיית הרשת אבי ברק: "תדע כל אם וידע כל אב ששולחים את ילדיהם לבית המטבחיים של מדינת יהודה, צבא השם של מושחתיהו מממן החמאס – אם ילדיכם יילחם ואז יתאבד אחרי מה שראה – לא יוכר כחייל צה"ל. אבל אם יהיה זה מתנחבל שהוכנס ע"י מושחתים, סיכן חיי חיילים וגרם למותו של חייל – אהלן וסהלן. מדינת כל מתנחליה, אדוני הארץ שבזים לקיומכם ועושים בנו, בכם, שימוש למען הפנטזיות החולניות שלהם." סוף ציטוט. כאזרחים שרוצים להחזיר את הגלגל אחורה אל מגילת העצמאות נדרוש ממפלגות האופוזיציה לנהוג בשום שכל, לדלג על האגו, ובכוחות משותפים להתלכד ולנפנף את הביביסטים אל אשפת הפושעים. לו יהיה.

לפני 62 שנים נרצחה בדם קר חיילת גולני שרצתה לבקר חברה בערד. נסיעה בטרמפים בתקופה הזו היתה דבר מקובל בזמנו, ולחיילים עצרו בשמחה. הטרמפ של **רעיה גולן ז"ל** הסתיים ברצח ע"י בדואי, והיכה בהלם את היישוב. בעלון תמצאו קצת מהלך הרוח שהיה בארץ מתוך אוסף פרסומים בפייסבוק. ורק לציין שהאנדרטה לזכרה מטופלת ע"י צדיק בשם **איתן** ובני משפחתו מהיישוב להבים. על אף שאינם בני משפחה של רעיה ז"ל, בכל ראש שנה ויום זיכרון הוא טורח להניח פרחים לזכרה. את התודות וההוקרה הוא מקבל ממשפחתה של רעיה, אולי כדאי לחשוב איך הקהילה שלנו יכולה להודות לאיתן מלהבים.

בשבועיים האחרונים רבו אזהרות על סופות מסוכנות, ובימים האחרונים הרוחות מתחצפות יותר ויותר. חלק מתוצאות הסופה הונצחו ע"י **מיה** ומובאות בעלון. תודה למיה; **סטודיו משלהן** – ספר חדש שכתבה **יונת רוטמן** על מייסדות המחול האומנותי הישראלי בשנים 1920-1952. הוקרה ליציאת הספר תצוין בבית אריאלה שבת"א. המעוניינים מוזמנים, וכבוד ליונת.

העלון משופע הפעם בענייני תרבות, אך אל דאגה – יש בו גם לא מעט מידע עלינו ובשבילנו. אז לרשותכם – בטח תמצאו כתבות שתהנו מהן, ואני ממליץ על כולן. שיהיה לכם בכיף!

שבת שלום,
מוכה

מה קורה- (לפי סדר העמודים)

3-4	משולחן מש"א	14	גידיס
4-5	אסיפה	15	מפגשים בספריה
6-7	לקראת ט"ו בשבט	16-17	פנים וחוץ – תערוכת ציוריה של דליה כפרי
8-9	עידן	18	שיר אחד בשבוע
10	הטרמפ האחרון	19	אקזיט של אופת עוגיות
11	תודות בעיתות סופה	20	נסיעה של המרחבים לחרמון
12	כדורמים	21	סבבא
13	היפ הופ הוריי!	22	דף תרבות

עורך: מוכה מלר
חברת מערכת: דפי עציוני.
פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.
כתובתנו בדואר האלקטרוני:
alon@ein.co.il

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

משולחן מש"א

קול קורא להגשת מועמדות - נציגי ציבור בהנהלת הקהילה

הנהלת הקהילה מזמינה חברות וחברי קיבוץ להגיש מועמדות לכהונה כנציגי ציבור בהנהלת הקהילה. הבחירה תיעשה לשני נציגי ציבור, בהתאם לחלוקה הבאה:

- נציג/ה אחד/ת מקבוצת הגיל עד 50-69
- נציג/ה אחד/ת מקבוצת הגיל 70 ומעלה

חזון - הנהלת הקהילה פועלת לקידום קהילה ערכית, מגובשת ואחראית, המשלבת ערבות הדדית עם ניהול מקצועי, שקיפות ציבורית עם קבלת החלטות אחראית, וראייה ארוכת טווח לצד מענה לצרכים השוטפים של חברי הקיבוץ. נציגי הציבור מהווים נדבך מרכזי בעיצוב הדרך, בהובלת שיח ענייני ובשמירה על טובת הכלל.

מהות התפקיד - נציגי הציבור בהנהלת הקהילה שותפים לקבלת החלטות מרכזיות בנושאי קהילה, מדיניות, תקציב וניהול שוטף, ופועלים מתוך אחריות ציבורית, ראייה מערכתית ומחויבות לטובת כלל חברי הקיבוץ.

דרישות התפקיד

- ראייה מערכתית ויכולת להבין תהליכים מורכבים
- גישה ענייניית, שקולה ומכבדת
- השתתפות פעילה בדיונים ובהליכי קבלת החלטות
- לויאליות להחלטות הנהלת הקהילה והקיבוץ
- השתתפות באסיפות הקיבוץ
- הבנה כלכלית בסיסית
- משך הכהונה: 4 שנים
- יכולת שמירה על דיסקרטיות מלאה בנושאים רגישים ואישיים הנדונים בהנהלה

דיסקרטיות ואחריות ציבורית - חברות בהנהלת הקהילה מחייבת שמירה קפדנית על דיסקרטיות, רגישות ואמון. נציגי הציבור מחויבים שלא להעביר מידע, פרטים או דיונים פנימיים לגורמים שאינם מוסמכים, ולהבחין בין שקיפות ציבורית לבין מידע חסוי הנוגע לאנשים, לתהליכים ולשיקולים ניהוליים.

כללים כלליים

- מועמדים יתבקשו להציג את עצמם ואת התאמתם לתפקיד בפני אספת הקיבוץ
- ישיבות הנהלת הקהילה מתקיימות אחת לשבועיים (מועדי הישיבות ייקבעו על ידי ההנהלה).
- נדרשת השתתפות רציפה וקבועה
- היעדרות מארבע ישיבות רצופות או השתתפות בפחות מ־ 80% מהישיבות תביא לסיום הכהונה בהנהלה

הגשת מועמדות - את המועמדות יש להגיש עד לתאריך 1.2.26 באמצעות אגף משאבי אנוש בדוא"ל - masha@ein.co.il

לפרטים נוספים - טלי סגל – מנהלת משאבי אנוש, 052-7476123.

קול קורא לתפקיד יו"ר צוות צח"י (צוות חירום וחוסן יישובי)

יעדי התפקיד - אחריות לתיאום, הפעלה וניהול מערך הסיוע ליחידים, למשפחות ולקהילה במצבי משבר וחירום.

משימות ותחומי אחריות -

בשגרה:

- אחראי ופועל להקמת צוות צח"י ולאיתור אנשים מתאימים לאיוש התפקידים במטה הצוות ובצוותים הייעודיים.
- יוזם באמצעות גורמי ההנהגה ביישוב ובמועצה האזורית פעילות הכשרה, הדרכה
- מקצועית ושימור היכולת התפקודית של הצוות לאורך זמן בהשתלמויות ובתרגילים.
- פועל לגיבוש צוות צח"י וכשירותו ולשימור המוטיבציה של חברי צוות צח"י, מעמדם ותדמיתם באמצעות פעילות חברתית ייעודית – כנסים, פורומים, מפגשים וכדומה.
- מוודא ארגון ועדכון תיק צח"י על ידי מטה הצוות והצוותים הייעודיים.
- משתתף בישיבות ובמפגשים להיערכות והכנת היישוב למצבי משבר וחירום.

בחירום:

- העברת ניהול הקהילה לידי צוות צח"י .
- אחראי כללית להפעלת צוות צח"י ומכלול פעילותו על פי משימותיו ולניהול המשבר ומערך הסיוע.
- אחראי לתהליכים של יצירת תמונות מצב על מאפייני האירוע, להערכת המצב על אוכלוסיות תל"מ וצורכי סיוע ולקבלת החלטות בשלבי האירוע.
- אחראי לניהול ולתיאום פעילות הסיוע והעברת המידע לציבור באמצעות הצוותים הייעודיים של צח"י, פעילים קהילתיים וגורמי חוץ בשלבי המשבר/החירום השונים.
- אחראי להפעלה של נוהלי אזעקה והפעלה של צוות צח"י.
- מייצג את צח"י כלפי גורמי ההנהגה ביישוב, במועצה האזורית וכלפי גורמי חוץ.
- מקיים התייעצויות, עדכון ותיאום פעילות עם ראשי הצוותים הייעודיים בצח"י, עם הנהגת היישוב ועם בעלי תפקידים ביישוב ובמועצה.

כישורים ודרישות תפקיד.

- בעל ניסיון ניהולי.
- יכולת עמידת בלחצים.
- ראיה מערכתית רחבה, יכולת תכלול.
- יכולת הובלת צוות ועבודה בשיתוף פעולה עם בעלי תפקידים ומתנדבים בקיבוץ.

כפיפות ארגונית: הנהלת קהילה

היקף משרה: יומיים בחודש + זמינות להכשרות	להגשת מועמדות:
קדנציה: תפקיד מקצועי	טלי- טל' 052-7476123
דרך הבחירה: הנהלת קהילה	או במייל - masha@ein.co.il
	עד לתאריך 26.1.2026

אסיפה

תוצאות עבור קלפי 1.26 מתאריך 18.1.26

1. קבלת חברים חדשים לחברות:
בת-יה שרון – **התקבלה** ; גיא שרון – **התקבל** ; נופר פרי – **התקבלה** ; יאיר פרי – **התקבל**.
2. הסתייגות לנוהל בחירת ממלאי תפקידים: בחירת נציגי ציבור לצוותי האיתור.
הצעת ההנהלות – הבחירה בהנהלות.
הצעת שלום ברמניס – הבחירה באסיפה/קלפי – **הצעה זו התקבלה.**
3. הסתייגות לנוהל בחירת ממלאי תפקידים: צירוף גורם מקצועי חיצוני לצוותי האיתור.

הצעת ההנהלות – על ידי ההנהלות.
הצעת שלום ברמניס – על ידי מנהל/ת משי"א – **הצעה זו התקבלה.**

4. הסתייגות לנוהל בחירת ממלאי תפקידים: משך קדנציות מקסימאלי לתפקידים מרכזיים.
   א. הסתייגות דלית עמית – עד שלוש קדנציות, קדנציה שלישי ברוב מיוחד של 2/3 – 87
   ב. הצעת ההנהלות – עד שלוש קדנציות, קדנציה שלישית ברוב מיוחד של 2/3, תחולה החל מינואר 2027 - 69
   ג. הסתייגות שלום, סיגל, רקפת והלל – אין מגבלת קדנציות, מקדנציה שלישית ואילך בחירה ברוב מיוחד של 2/3 - 60

קלפי 2.26 בתאריך 26.1.26

חברים וחברות שלום,
ביום שני 26.1.26 נקיים הצבעת קלפי דיגיטלית בין השעות 7:00-19:00 בנושאים:

1. הצבעה מסכמת על נוהל בחירת ממלאי תפקידים.
   א. מספר קדנציות אפשריות ברצף – סיבוב שני:
      - הצעת ההנהלות: עד שלוש קדנציות בלבד, שלישית ברוב מיוחד של 2/3. תחולה החל מינואר 2027 – בעד.
      - הצעת דלית: עד שלוש קדנציות בלבד, קדנציה שלישית ואחרונה ברוב מיוחד של 2/3 – בעד.
   ב. אישור הנוהל בכללותו – בעד/נגד

- הסבר להצעה בסעיף א' – מאחר ובקלפי הקודם היו שלוש אפשרויות בסעיף זה, שאף אחת לא קיבלה מעל 50% מהקולות, עולות שתי ההצעות שקיבלו את מירב הקולות לסיבוב שני.
- הנוהל בכללותו לאחר הטמעת הסתייגויות שהתקבלו אליו מופיע במקומי.

תודה

לעמית סקל ורון עמית על עיצוב הקפוצ'ונים של הנעורון ♥

מתנגדי המשטר באיראן מפרסמים: "מה שהשמאלנים והליברלים עושים בעולם המערבי."

לקראת ט"ו בשבט

בקרוב יחול ראש השנה לאילנות, עליו אמר ש"י עגנון - "יחיד ומיוחד הוא בין חגי ומועדי ישראל, שכולו חג ארץ ישראלי הוא, צמיחתו בקרקע וגידולו באדמתה. אי אפשר לקיימו כהלכתו וברוחו - אלא בארץ ישראל". הפעם אנו מביאים קטעי ארכיון שונים, בהם באים לביטוי פנים שונים של החג ושל ההיסטוריה והמסורת המקומיים.

מתחילים – **בחג ט"ו בשבט שנת 1958 נערך טקס נטיעה לחג האילנות**, וכך פורסם:

בשבת בשעה 10:00 בבוקר יתאסף כל בית עין המפרץ, מזקן ועד תינוק, על הכביש שבין שיכון הוותיקים לרחבת שיכון העולים. מיקום הנטיעה: שדרה למוסד מאחורי האמפיתיאטרון. בראש התהלוכה פלטפורמה מקושטת, אחריה ילדים והוריהם. לאות שיינתן ייגשו שתי קבוצות מוותיקי הקיבוץ ומלוחמי מלחמת השחרור, ולקול תקיעת חצוצרה יינטעו שני עצים – לעשור המדינה ולזכר הנופלים, קרבן להקמתה, ולשנת העשרים לעלייה על הקרקע של הקיבוץ.

מתוך החוברת "קיבוץ עין המפרץ, עשור שלישי 1950-1960" מאת **מתן.**

בגנית – הפרח של ט"ו בשבט/ יוסף נהן

השקדיה אינה פורחת, והרוח הקרה שורקת-צורחת. **יוסף כהן ז"ל** מספר על פתרון חלופי שמספק הטבע, בהיעדרם של פרחי הכלולות הלבנים של השקדיה.

כל ילד יודע כי השקדיה היא המלכה הבלתי מעוררת של ראש השנה לאילנות, כדברי השיר: "השקדיה פורחת/ ושמש פז זורחת/ ציפורים מראש כל גג/ מבשרות את בוא החג". אך מה לעשות שהשקדיה אינה "מכירה" את השיר, ולא תמיד היא פורחת בט"ו בשבט. זה קורה בשנה מעוברת. כאשר ט"ו בשבט נסוג לאחור אל ימי הסגריר של חודש ינואר, כשאין עדיין שום סימני התעוררות בעצי השקד (הערת המערכת – השנה אינה שנה מעוברת, אך ט"ו בשבט יחול כמעט בינואר – בראשון לפברואר). עלינו לחפש, איפוא, בין צמחי הארץ מועמדת אחרת לתואר "מלכת ט"ו בשבט".

מי שמטייל בימים אלה בהריה ובמעמקיה של ארצנו ייתקל, ללא ספק, בפרחים הססגוניים של הכלניות, המקשטים במלוא הדרם את הנוף הקודר של ימי החורף הזועפים. לא לשווא כינו הקדמונים את הכלנית בשם "פרח הרוח" – אַנֶמוֹן בלעז. הכלניות אכן פורחות בימים בהן נושבות בעוז רוחות החורף המקפיאות את הדם.

הפלא של הופעת הכלניות בעיצומו של החורף עורר את דמיונם של היוונים הקדמונים, והם סיפרו עליה את האגדה שלהלן:

"הנימפה היפה אַנֶמוֹן גרה בארמונה של כלוריס – אלת הפרחים. בעלה של כלוריס, זֶפִיר, התאהב בנימפה הצעירה והנאה. בקנאתה הרבה החליטה כלוריס לגרש את אנמון הרחק מחצר הארמון אל החורף הקר. הנימפה העדינה מתה מקור ומשברון לב. אפרודיטה – אלת האהבה – חשה אשמה באסונה של הנימפה, שמתה בגלל אהבה נכזבת, והפכה אותה לפרח יפה, הפורח מדי שנה בימי החורף, כשרוחות זועפות מגיעות מן הים אל הארץ".

עד כאן דברי האגדה, ומכאן ואילך הריאליה – לכלנית פקעת קטנה החבויה באדמה, ועם רדת הגשמים היא מצמיחה ניצני עלים ופרחים הבוקעים את קרום האדמה, כשראשם כפוף כלפי מטה כמעין "מקל סבא". לכלנית פרחים במספר צבעים: ורוד, סגול, לבן, והשכיח מכולם – אדום. בכל אזור בארץ ובכל סוג של קרקע פורחת אוכלוסייה של כלניות בצבעים שונים. לדוגמא: הכלניות הסגולות, הוורודות והלבנות פורחות באדמת הרים אדומה בגליל ובכרמל.

הכלניות האדומות פורחות בדרום הארץ, במישור ובשפלה. הסיבות לכך הן גנטיות, ואינן תלויות בתנאי הסביבה (אפשר להעתיק כלניות מאזור לאזור והן לא ישנו את צבען). הכלניות האדומות גורמות לא מעט "כאב ראש" לחובבי הפרחים, שאינם יודעים להבחין בינן לבין הנוריות האדומות והפרגים. על מנת לסלק את הספקות ניתן ב"אדמוניים" הללו סימנים: **לכלנית אדומה** מספר גדול של עלי כותרת (6-11). על עוקץ הפרח, הרחק מעלי הכותרת, מצוי זר של עלים ירוקים וגזורים (מעין זר של כלה). **לנורית האדומה** גם כן עלי כותרת מרובים, אך בניגוד לכלנית יש לה 5 עלי גביע ירוקים ומחודדים בראשם, הצמודים אל עלי הכותרת. **לפרג** 4 עלי כותרת אדומים בלבד, ובבסיסם כתמים שחורים. עוקץ הפרח של הפרג מכוסה בשערות זיפניות. יש לזכור כי הנורית והפרג פורחים באביב ואילו הכלנית פורחת בחורף, ורק המאסף שלה מופיע באביב המוקדם.

יוסף כהן ז"ל העתיר על הקהילה מידיעותיו הרבות, וכדרכם של מחנכים יזם גם אתרי מורשת. גן עצי ארץ ישראל שהקים מהווה נקודת מפגש של היסטוריה, חינוך וטבע מקומי.

גן עצי ארץ-ישראל/ יוסף כהן

בט"ו בשבט תש"ן נטעו ילדי בית הספר גן ליד הבית הגדול, ובו 12 מינים של עצים הגדלים בארץ ישראל. הגן נועד לשמש כלי עזר לעובדי החינוך בהוראת הטבע, התנ"ך וידיעת הארץ. בחרנו העצים הנפוצים ביותר בישראל, אותם ניתן לפגוש כמעט בכל טיול לגליל, לכרמל ולהרי יהודה.

ילדינו גדלים בצילם של האקליפטוס והאזדרכת שהובאו אלינו ממרחקים, ולצערנו אינם מכירים את האלון, האלה והחרוב, שהם אזרחי הארץ מקדמת דנא ונזכרים פעמים רבות במקרא ובספרות התלמודית. י"ב מיני העצים שנטענו הם רק חלק קטן מאוכלוסיית האילנות הגדלה בארצנו, ממרומי החרמון ועד מרחבי הנגב. עצי הבר שלנו הסתגלו במרוצת הדורות לתנאי האקלים והקרקע האופייניים לאזורי הארץ השונים, וכל אחד מהם מותאם יפה למקום היותו. ניתן לראות זאת יפה כאשר מטיילים בכרמל, שם חילקו ביניהם האורן והאלון את תחומי מחייתם. את חורשות האורנים הטבעיות נוכל לפגוש בראשי ההרים – שם מצויה הקרקע הסידנית האפורה, ואילו את החורש הסבוך של האלון נמצא במדרונות הטרשיים, המכוסים בקרקע חומה אדמדמה הקרויה טרה-רוסה בלעז. אף אחד מהעצים הללו אינו חורג מתחום מחייתו, על אף העובדה שזרעיהם מופצים למרחקים ע"י הרוח ובעלי חיים למיניהם.

בט"ו בשבט השנה מלאו שלוש שנים לעצים שנטענו, ולשמחתנו הם נקלטו יפה באדמתנו המלוחה ומראים סימני צמיחה והתפתחות משנה לשנה. החלטנו לשלט אותם בשלטים נאים ולרשום עליהם את שמותיהם, כך שכל מתעניין יוכל לדעת מי עומד לפניו. בפרוס ראש השנה לאילן אנו מזמינים את הציבור לבוא ולהתרשם מהעצים. למען האמת, הם דומים בשלב זה של חייהם לשיחים, אך נאמר כבר בשיר הידוע: "זה הקטן גדול יהיה".

ולסיום - מצורף קטע הפורסם בעלון משנת 1991 שציין את חג ט"ו בשבט, בעיצומה של מלחמת המפרץ:

בהתחשב בבעיות השעה
המונעות מאיתנו התקהלות השנה
נחגוג ט"ו בשבט כל אחד בביתו
עם ילדיו ועם בני משפחתו
צוות החג יחלק קצת פירות יבשים
בצורה סמלית, את השאר בכלבו ניתן להשלים

נשב בביתנו סביב השולחן
נפתח את הוידיאו
כשהשירון בידינו מוכן
ואז, למרות שסדאם עלינו מקשה
תישמע השירה מקצה עד קצה!

עידן

אתי רז משתפת בפייסבוק במסע המשפחתי – מסעה של משפחה שצריכה לחצוב לעצמה דרך חדשה בטריטוריה לא מוכרת, טריטוריית השכול, לפעמים תוך קבלת עזרה ולפעמים לגמרי לבד. מצורפים שני פוסטים של אתי המתארים רגעים – ולפעמים גם אבני דרך – במסע. הפוסט הראשון נכתב בעקבות התפרקותה של המחלקה של עידן ז"ל.

אין לי מילים, אבל אתם בלב שלי

מה קורה כשמחלקה מתפרקת?

מאז ה-7/10 השאלה הזו מלווה אותי בכל מקום. גם בהרצאות שאני מעבירה וגם בקליניקה שלי, אני פוגשת שוב ושוב את היום שאחרי - חיילים משוחררים, לוחמים, מפקדים, פצועים, הלומים, אנשים שסוחבים מראות, ריחות, קולות, וגם כאלה שחזרו מהתופת... אבל לא באמת חזרו. הגוף כאן, הראש שם, והלב מפורק לרסיסים מכל מה שנחרט בפנים. כי איך אפשר בלי האשמה שרובצת להם על הלב? "אשמת הניצול" - שכולנו כבר מכירים לצערנו, והשאלה שמנקרת: איך אני חי והוא לא? והפחד... פחד להתקרב למשפחה של החבר הכי טוב שלא חזר מהקרב. איך בכלל מסתכלים בעיניים לאמא שהבן שלה לא חזר? ולמה בכלל אני חזרתי? הלוחמים והמפקדים שלנו לומדים היטב איך להילחם, לומדים להוביל את הקרב, אבל מי מלמד אותם על המלחמה של היום שאחרי? מי מכין אותם להיות מפקדים כשאין אש, כשאין עשן, כשאין אויב מולך?

אני פוגשת משפחות מכל הסוגים, משפחות שהתפרקו לצד משפחות שהחיים בהן הם הישרדות יומיומית וכל העיטוף והחיבוק האוהב שבהתחלה מחזיק את הכל, הולך ומתמעט. כן, זה עצוב להודות, אבל ככל שעובר הזמן - נהיה שקט יותר מסביב. ואז קורה הדבר הכי כואב: מחלקה שהייתה עד לא מזמן משפחה - מתפרקת.

היום שאחרי הוא שדה קרב מסוג אחר. בצבא אנחנו גדלים על המשפט "לא משאירים אף חבר מאחור". ואני רוצה שזה לא יישאר סיסמה, אני רוצה שזה ייכנס לקורס מפקדים, שידברו על זה, שיתנו לזה מקום... "לא משאירים אף משפחה מאחור".

אני כאן כדי לשתף שתי נקודות אור:

אתמול קיבלתי הודעה ממ"פ בגולני שהיה בהרצאה שהעברתי בחיספין. הוא לא הכיר את עידן, אבל הוא שמע אותי מדברת על שכול, על אחריות, ועל היום שאחרי, וככה הוא כתב לי: "בעקבות השיחה שלך לקחנו על עצמנו כפלוגה להתקשר כל יום שישי למשפחות."

והודעה נוספת מקציין שנמצא בקורס מ"פ וגם היה בהרצאה שלי: "צהרים טובים, אם אתה בקשר עם אמא של עידן רז, אני אשמח שתעביר לה שבזכות השיחה שלה, אחד המפקדים תחתיי יצר קשר עם משפחה והעביר תמונות של אותו לוחם למשפחה".

אני קוראת את זה ודומעת, ובהשראת ההודעות האלה אני רוצה לבקש מכם בקשה אחת - אם אתם מכירים לוחם שהיה שם, פצוע, הלום קרב, ניצול של התופת הזו או משפחה שכולה - תרימו טלפון. לא צריך לדעת מה להגיד, אפשר גם להגיד את האמת – "אין לי מילים, אבל אתם בלב שלי".

"לנצח אחי"

זה מה שיובל בחר לכתוב על הדגל שהוא עיצב לבד.

לאחרונה שמעתי בפודקאסט המצוין "מתים עליהם" מושג שלא יוצא לי מהראש – "האחים החיים", וזה בהחלט נתן לי בוקס בבטן... כי איזה שם זה "אחים חיים" כשמדובר בילדים שמסתובבים בעולם עם מוות שנכפה עליהם?

מאז ה-7/10 יש בארץ כמות בלתי נתפסת של אחים כאלה, אבל כמעט אף אחד לא מדבר עליהם באמת, כאילו השכול שייך רק להורים, ו"האחים החיים" אמורים פשוט להמשיך "כרגיל". אצלנו בבית ה"אחים החיים" של עידן לא מרבים לדבר, על פניו הכל בסדר. הם מתפקדים, צוחקים ועובדים, השיח בבית מלא הומור שחור, ואני יודעת שזה החמצן שלהם, והשתיקה הרבה פעמים היא האפוד הקרמי הכי מדוגם שיש להם.

לפני חודשיים יובל התגייס למג"ב, ובתור "אח שכזה" מגיע לו ת"ש 2 (עידן ממש דאג לו להקלות...). אבל יובל ביקש שיתייחסו אליו רגיל, כמו כולם, בלי הנחות, בלי תשומת לב, בלי מבטים של רחמים.

לפני שבוע היה לו מסע ראשון, והוא החליט להקדיש אותו לעידן. ואז יצא החוצה כל הכישרון האומנותי שלו, שתמיד היה שם, אבל לאחרונה היה בהדממה. יובל צייר את עידן, עיצב דגל משלו, והוסיף את המשפט הכל כך חזק: "לנצח אחי".

לפני היציאה למסע המ"מ שלו למדה על עידן, סיפרה לכל המחלקה על הקרב שעידן לקח בו חלק משמעותי והוסיפה משפט אחד מרגש - שהיא מאחלת לעצמה ולכולם שיהיו להם הערכים שהיו לעידן בתור לוחם. משם הם יצאו לדרך.

במהלך כל המסע יובל היה עטוף בדגל, 11 קילומטרים. בתמונה שקיבלתי בסוף המסע ראיתי משהו שמילים לא מצליחות להכיל - ראיתי אח שממשיך ללכת עם אח שלא יחזור. יובל סחב את עידן על הגב שלו, פשוטו כמשמעו, וביחד איתו הוא סוחב גם את הכאב, את הגעגוע, את הזיכרון ואת הטראומה שנכנסה לנו לבית.

ולצד זה הוא סחב גם גאווה, גאווה עצומה, ואולי זה מה שהחזיק אותו ללכת עוד צעד, ועוד צעד.

יובל לא אומר הרבה, אבל התמונה הזאת אומרת הכל. "לנצח אחי".

הטרמפ האחרון

ב-10.1.1963 נרצחה החיילת **רעיה גולן**, בת הקיבוץ. חברתה **נעמי רון** כתבה בפייסבוק דברים לזכרה ביום השנה למותה. אנדרטה לזכרה ממוקמת בצומת יתיר, וחברים מוזמנים לבקר בה בדרכם דרומה

היא אהבה לנסוע בטרמפים. הטרמפ האחרון שלה היה טרמפ אל המוות. לזכר חברתי רעיה גולן, בת קיבוץ עין המפרץ. היום יום השנה ה-62 להירצחה.

השנה השנייה לשירות הצבאי שלי, שנת 1963, עברה עליי בבית הדין הצבאי בחיפה. גרתי בבית ח"ן בעיר - שם הכרתי את רעיה, ששירתה בבסיס צפוני. התיידדנו. היא ניסתה לשכנע אותי להצטרף אליה לטרמפים לערבי ריקודים בעכו. לא הסכמתי. פחדתי לעלות על כלי רכב זרים. המשך השירות שלה היה בבסיס צבאי בנגב. ב-10 בינואר 1964, היא החליטה לבקר חברה שהתגוררה בערד. כהרגלה, היא תפסה טרמפ לבאר שבע, ושם עלתה על טרמפ למושב עומר. הנהג שהסיע אותה הספיק לראות אותה עולה על ג'יפ. היא לא הגיעה לערד, והמשטרה פתחה בחיפושים.

הפרטים, כפי שהם מופיעים ברשת:

לאור תיאור הג'יפ, נמצא ששוכר הרכב היה בדואי, והמשטרה הטילה עוצר על כ-1000 בדואים בנגב. חוקרי המשטרה הגיעו לאוהלו של עג'עוג' מוחמד אל-סייד, משבט אבו רקייק, וביקשו ממנו עזרה בחיפוש אחר הנעדרת. הוא סיפר לחוקרים, שכאשר הוא עבר ליד בור מים, הוא הבחין בתיק. הוא הוביל אותם לבור המים, ואחרי שאיבת חלק מהמים, התגלתה גופתה של רעיה, כשחבל כרוך לצווארה. הבדיקה הפתולוגית הראתה כי היא נרצחה בחניקה. לא התגלו סימני אונס, אבל ההשערה הייתה שהרצח אירע תוך ניסיון תקיפה. המעיל שלה התגלה באוהל של אל-סייד.

אל-סייד נעצר מיד, נשפט, הורשע, ונידון באוקטובר 1964 למאסר עולם. רעיה נקברה בעין המפרץ, שם הוקמה אנדרטה לזכרה. אנדרטה נוספת הוקמה סמוך למקום הרצח, בצומת יתיר, על כביש 31.

סעיד סייד משבט אבו רקייק, מורה לעברית ולערבית, בן השבט של מוחמד אל-סייד, כתב לי, אחרי שהעליתי את הדיווח על מותה של רעיה, לפני כמה שנים:

"אני אמנם שייך לשני דורות אחרי האירוע, אבל יכול לספר, שעד היום מדברים בשבט על האירוע המצער הזה. חשוב להדגיש שבני השבט מוקיעים ומגנים את האירוע.

נהגתי לעבור כמעט כל יום ליד האנדרטה לזכרה של רעיה. אני משער שכעבור זמן היא הועברה מהמקום, בגלל עבודות הרחבה בכביש 31. אני זוכר את מוחמד אל-סייד. הוא כבר מת. ידוע לי שאחרי שהוא השתחרר מהכלא, היו לו חיים אומללים. מה שקרה - מצמרר, וצר לי על כך".

מצורפות כמה מהתגובות לפוסט:

"זוכרת אותה היטב מבית חן, שרתי ברמב"ם כחובשת בחדר מיון. אחרי הרצח הפסקתי לנסוע בטרמפים. היום אני בת 81. עצוב, עצוב."

"**אבי** עבד באותה תקופה בבאר שבע. בכניסה לישוב ראה את הבחורה ופנה אליה. אנא חכי לי עד שאגמור את ענייני. וחכי, בבקשה אל תעלי על טרמפים. כשיצא חזרה היא לא היתה. למחרת שמע על הדבר הנורא שקרה. זוכרת כמו היום שאבי חזר הביתה וסיפר לאימי. זיכרון רחוק וצרוב."

"זוכרת את הסיפור הנורא הזה, הייתי בת 14. כל השירות הצבאי שלי אחרי כן נסעתי רק בטרמפים, וגם בימי כסטודנטית. עכשיו מבינה למה הורי כל כך דאגו, אבל היה מאד מקובל - כולם נסעו כך, לא פחדנו. בדיעבד היינו צעירות ותמימות ואולי טיפשות. כל כך עצוב ונורא, יהי זכרה ברוך."

תודות בעיתות סופה

בשבוע שעבר נפל בסערה ענק, וסחף איתו עצים נוספים. הדרך ליד הבית נסגרה. כבר למחרת בבוקר צוות הנוי בהובלת אלון ניסרו, גזמו, סחבו, ניקו, העמיסו ופינו את הדרך וכל האזור. תודה לנוייניקים על פועלם הזריז והיסודי!

איסי פפר

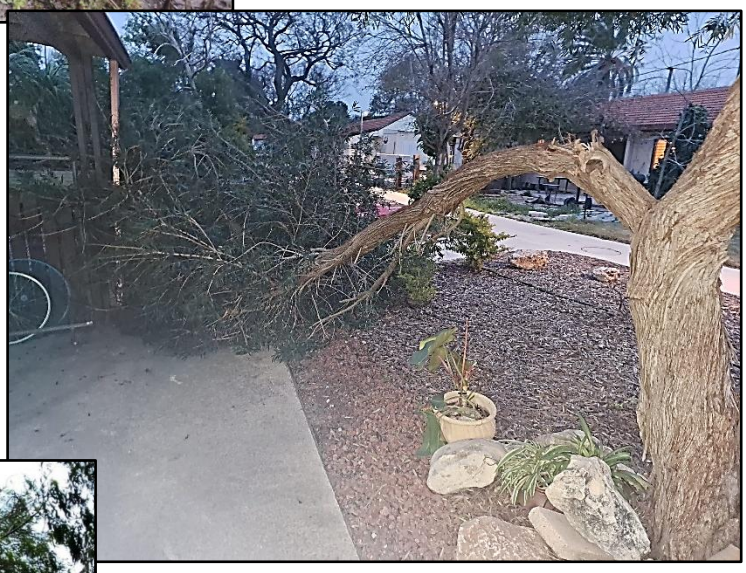

בסביבות 4 וחצי בבקר שמעתי בום חזק, משהו נפל. יצאתי החוצה וראיתי שענף גדול נפל וחוסם את השביל שלי ומזל שלא קרה כלום. ב-6 וקצת הודעתי לאלון, ותוך פחות משעה הגיעו ופינו. אז רציתן להגיד מילה טובה לנוי ♥.

רויטל

מערכת העלון מוסרת את תודתה ל**מיה עצמון**, שהזדרזה, צילמה וגם פרסמה בפייסבוק תמונות של העץ שנפל על ביתם של משׁ טובול ☹

סטודיו משלהן

ביום שלישי ה-3.2 יתקיים ערב לכבוד צאת ספרה החדש של **יונת רוטמן** - "סטודיו משלהן - מייסדות המחול האמנותי הישראלי, 1920-1952"
"סטודיו משלהן" הוא מסע מרתק אל ראשית התמסדות המחול האמנותי בארץ ישראל. הספר בוחן מזוויות שונות את פועלן והשפעתן של נשים על זירת המחול בתרבות הישראלית. האירוע יתקיים בספרייה בבית אריאלה בתל-אביב.

18:30 - קבלת פנים ★ 19:00 - תחילת האירוע

הערב ילווה בהקרנת סרטים המתעדים את גיבורות הספר, אשר הוכנו במיוחד לאירוע (כשעה).

האירוע הוא ללא תשלום אך יש צורך בהרשמה דרך הברקוד שמופיע בהודעה. במידה ולא הצלחתם להרשם, אנא פנו ליונת.
במידה ואתם מעוניינים לנסוע לאירוע ברכבת וצריכים עזרה בהגעה לרכבת בעכו, אנא פנו לדנה ודנה.

כדורמים

נבחרת ישראל בכדורמים שוב מנסה את כוחותיה באירופה. הנציג שלנו הוא **יובל קלרפלד.**

ישראל הפסידה ותתחרה על מקומות 13 עד 16

נבחרת ישראל בכדורמים שיחקה ביום רביעי ה-15.1 את משחקה השלישי באליפות אירופה והפסידה לנבחרת סרביה, לאחר שהפסידה השבוע גם לספרד ולהולנד. בהפסד לסרבים, הנבחרת הציגה את משחקה הטוב ביותר עד כה בטורניר, לאחר שפיגרה רק בשני שערים בסיום הרבע השני, אך נכנעה לבסוף 19:9 למארחת האליפות והאלופה האולימפית. ישראל סיימה את הבית המוקדם במקום הרביעי ונשרה למשחקי הדירוג על מקומות 13-16, לאחר שסיימה את שלב הבתים. כבשו לישראל: רונן גרוס, גיל גבישי ויואב רנדלר 2 כ"א, אור שליין, ולד בגין **ויובל קלרפלד** 1 כ"א.

ישראל גברה על סלובניה, וחגגה ניצחון ראשון מזה ארבע שנים באליפות אירופה בכדורמים

לאחר שהפסידו ביום שישי ה-17.1 למלטה 15:14 במשחק הראשון במשחקי הדירוג למקומות 13-16, נבחרת ישראל לגברים בכדורמים השיגה בשבת 18.1 ניצחון ראשון באליפות על נבחרת סלובניה. זה קרה בצורה הכי דרמטית שיש, אחרי ניצחון 4:3 על סלובניה בדו-קרב פנדלים כשהמשחק הסתיים בתיקו 11:11. זה היה לניצחון הראשון של הנבחרת באליפות אירופה לראשונה מזה ארבע שנים. ישראל הוליכה לאורך רוב דקות ההתמודדות. היא אמנם פיגרה 3:2 בסיום הרבע הראשון, אך הפכה ל-5:4 בסיום הרבע השני, וכבר עלתה ל-7:5 ו-8:6 ברבע השלישי. הסלובנים הצליחו להשוות ל-9:9 כאשר שער של אור שליין שקבע 10:9 לישראל, 50 שניות לסיום, היה נראה כמו סיום מובטח. אך יאסה קאדיבץ' השווה בצורה דרמטית כעבור 23 שניות והביא לפנדלים. עידו גולדשמידט, רונן גרוס, יואב רנדלר וגיל גבישי עמדו בלחץ, הסלובנים החטיאו פעם אחת ואור שליין ניגש כדי להכריע את ההתמודדות. הוא החטיא, אך יהב פייר - במשחק אדיר - עצר את הזריקה האחרונה של הסלובנים והבטיח ניצחון ישראלי.

היפ־הופ הוריי!

הרקדניות שלנו אלופות! המורה המסורה **לין** פרסמה בפייסבוק:

ביום שישי האחרון נסעו להקות ההיפהופ של סטודיו **move-it** לתחרות הראשונה לשנה זו.
להקת ההיפהופ גילאי יסודי ד'-ו' זכו במקום הראשון, ולהקת ההיפהופ גילאי חטיבה זכו במקום השלישי!!

הרקדניות של הסטודיו עבדו קשה, השקיעו מתחילת השנה והביאו הישגים מרשימים ומלהיבים!! מרגש אותי לראות איך הן המחול והתנועה הפך להיות חלק בלתי נפרד מהחיים שלהן והן נותנות את כל כולן בשביל זה - משקיעות, רציניות, רוח ספורטיבית, והכי חשוב - יודעות להפיק את המיטב מכל אירוע וסיטואציה, לא משנה כמה מלחיצה היא תהיה.
הרקדניות של הסטודיו מוכיחות פעם אחר פעם שהן עשויות מחומר אחר, וכשיש מטרה הכי חשוב זה להנות מהדרך, לצפות לטוב ביותר ולעבוד בשביל זה!

רוצה להגיד תודה גם להורים המדהימים שנותנים רוח גבית ומשקיעים לא פחות על מנת שהרקדניות שלנו יצליחו ובגדול!

הרקדניות מגיעות מהקיבוצים שמרת, לוחמי הגטאות וכפר מסריק. רשימת הרקדניות מעין המפרץ : עפרי פלג כיתה ח' ; יובל ענבר כיתה ה' ; יובל שפיר כיתה ה' ; יובל רוטמן כיתה ו' ; גלי נוריאל כיתה ו' ; אלון טובול כיתה ו' ; אלמה גלילי כיתה ה' ; גאיה פטלך כיתה ה'.

קונסרבטוריון מטה אשר מציג:

רסיטל סטודנטים בוגרי הקונסרבטוריון

נוי שילה – שירה, **נוריס פטררו** – חליל, **אינה קויטון** – פסנתר.
ביום שישי ה-6.2.26 בשעה 14:00 באולם אשרנו בביג רגבה.
כרטיסים באתר המתנ"ס ובצהרי המופע.

פנסיה מלאה ביצירה: "גידיס" – סדנת הלייזר של גדעון ויסמין/ דפי

הם חיפשו עיסוק לקראת הפרישה, מצאו מכונת לייזר, והיום הם חורשים את ירידי האזור עם ערכות יצירה ופסלים. **גדעון ויסמין** מספרים איך ריח העץ השרוף הפך לתחביב משותף וממכר, ומזמינים את הילדים בקיבוצים להפשיל שרוולים.

איך הכל התחיל?" לפני מספר שנים ביקרנו ביריד ונתקלנו בדוכן של מוצרים בחיתוך בלייזר. באותה תקופה גדעון חיפש תחום להתפתח בו טרם הפרישה לפנסיה. משהו בחיתוך העץ וברמת הדיוק מצא חן בעיניו, והוא החל ללמוד את התחום לעומק".

מתי הבנתם שהבית כבר 'קטן' על המיזם הזה?" קנינו מכונת לייזר והתחלנו ליצור. בהתחלה עבדנו מהבית, אבל ככל שהתפתחנו זה הפך לפחות נוח – בעיקר מפני שחיתוך בעץ מייצר ריח דומיננטי של שריפה, ולא רצינו שהבית יתמלא בזה. עברנו לסדנא בנגרייה של יקי, ושם המגוון שלנו באמת התחיל לגדול. כשיסמין יצאה לפנסיה, היא הצטרפה למלאכה ומצאה הנאה גדולה בפיתוח המוצרים ובצביעה שלהם".

מה אפשר למצוא ב'גידיס'?" היצע המוצרים שלנו רחב מאוד: יצרנו המון ערכות יצירה לילדים ולמבוגרים, פסלים דקורטיביים, הרכבות ופאזלים מסוגים שונים. לאחרונה השתתפנו ביריד ברמת השופט והסחורה פשוט נחטפה – לקח לנו זמן לייצר הכל מחדש מרוב היענות".

והתוכניות לעתיד?" ערכנו כמה מפגשי יצירה במגרש, בהם ילדים מרכיבים וצובעים את המוצרים, וזה היה פשוט תענוג. אנחנו רוצים להגיע לעוד קיבוצים – זה נוח, זה כיף, ומצאנו כאן עיסוק נפלא לימי הפנסיה. המחירים שלנו נוחים כי חשוב לנו להמשיך ליצור ולשתף אחרים ביצירה שלנו".

מפגשים בספריה

מפגש יוצרת עם נילי גולדנברג

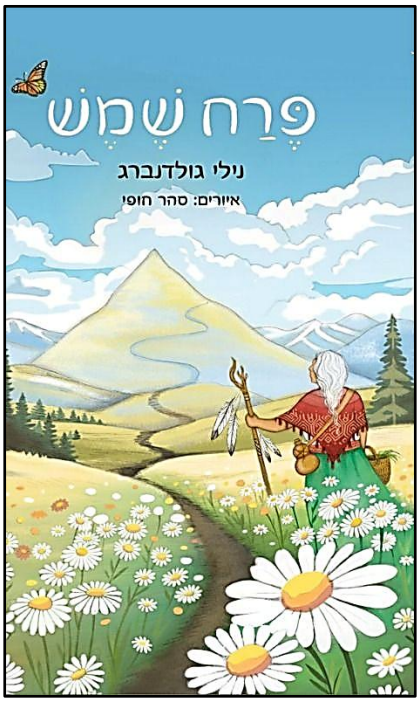

איך הפכתי במקרה לסופרת? או - איך להפוך את הידע שחי בתוכנו לסיפור שאפשר לחלוק עם העולם?

במשך שבע שנים גרתי ולמדתי עם מרפאות ומיילדות מסורתיות במקסיקו ומאז אני נושאת בתוכי, בכבוד ועדינות, את הידע המסורתי שעבר מדור לדור. הבנתי שאני רוצה להנגיש את הידע, שאפשר יהיה להרגיש ולחוות את החיים לצידן של הנשים המדהימות האלו. הסיפור נכתב כדי שכולנו, גם הדור הצעיר, נוכל לגדול עם סיפור מרפא שמזכיר לנו את האפשרות של חיים הרמוניים על האדמה עם כל צורות החיים שסביבנו, כחלק ממעגל החיים הגדול.

במפגש אספר על מאחורי הקלעים של תהליך כתיבת הספר ואשתף בקטע קצר מתוך הספר.

המפגש יתקיים ביום שני ה-2.2.26 בשעה 20:00 בספריה.

דפים חיים - מסע ויזואלי בטכניקות מגוונות ומיקס מדיה

שמונה מפגשים יצירתיים בהם נצלול לעולם הצבעים והדימויים וניצור "יומן שוטטות" אישי. היומן ישמש ככלי אומנותי לתיעוד נושא/רעיון/תקופה מתוך החוויה האישית, תוך התבוננות והשראה מהסביבה המקומית.
המפגשים יתמקדו בעבודה אינטואיטיבית במיקס מדיה, שמאפשרת ביטוי רגשות ומחשבות באופן חזותי מעמיק.

בהנחיית **דנה ניצני**, אמנית הדפס, מרצה לעיצוב ומלווה תהליכי יצירה דרך שדה האומנות. משמרת טכניקות הדפס מסורתיות. בוגרת תואר ראשון בעיצוב טקסטיל, התמחות הדפסה בשנקר ותואר שני בהוראה רב תחומית במדעי הרוח ואומנויות באורנים. רכזת המחלקה לאומנות במכון לאומנות בתל חי.

המפגשים יתקיימו בספריה בימי רביעי בבוקר/אחה"צ, מתחילים ב-11.2.26.
עלות – 800 ₪ לכל המפגשים, כולל ציוד וחומרים. לפרטים והרשמה: דנה – 054-9202608.

בקשה ממערכת העלון

אנו מחלקים עלונים מודפסים לפי דרישה. אם ברצונכם לקבל עלון מודפס ניתן לפנות לדפי – 052-3967348 - או למוכה – 052-3967138, ובקשתכם תיענה.
אך אם אתם כבר מקבלים עלון מודפס אבל אינכם קוראים אותו – אנא יידעו אותנו ונפסיק לחלק לכם. כך נחסוך בנייר יקר שסתם הולך לפח.
תודה על שיתוף הפעולה.

פתיחת תערוכת ציוריה של דליה כפרי במועדון

דליה נולדה ב-1 בינואר 1937 להוריה ישראל ואדלה (הולס) ריכב, ואחותו של אביק. היא גדלה והתחנכה בקיבוץ עין המפרץ, וזכתה להקים בו בית ומשפחה יחד עם איציק אהובה.

לאחר שדליה עזבה עם משפחתה את הקיבוץ היא למדה הוראת אומנות במכללת אורנים בקריית טבעון, שם גילתה את עולם היצירה והציור. דליה הקדישה שעות רבות לציורי שמן ומים העוסקים בפרחים, פנים ודמויות וציורי נוף אורבני, ובמיוחד אלו של סמטאות העיר ירושלים.

לציוריה מגוון סגנונות, החל מציור שמן על בד עמוסים במשיכות מכחול עזות, ועד ציורים קלילים על נייר בשילוב צבעי מים (אקוורל), ורישום בגירי פסטל או פחם מעל. ציוריה הוצגו בארץ במגוון תערוכות שזכו לשבחים רבים, אך דליה נהגה להדגיש: "אני לא ציירת, אני מציירת".

בערוב ימיהם חזרו דליה ואיציק לקיבוץ, וחיו בו בשלווה ובאהבה את שנותיהם האחרונות.

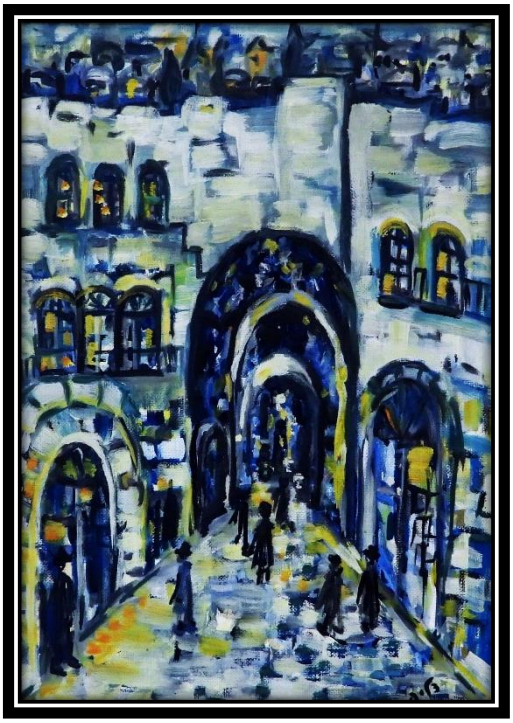

דבריה של נחמה:

דליה יקרה, את חסרה.

היית בשבילנו מגדל מלא באור. ידעת לחוש ולראות כל אחד והמיוחד שבו, להבין את המילים, את השתיקות, להיות שם איתנו ובשבילנו. תמיד עם לב פתוח, ראש מפוכח שמאיר את הדרך.

החיבור בינינו התחיל בשבילי הקיבוץ, כשניגשתי לברך אותך לשלום על שובך הביתה, כמו שאמרת, בית שהיית מחוברת אליו בנפשך תמיד. הקשר נוצר מיד, והתהדק עם הזמן. אומרים שחברים הם המשפחה שאנחנו בוחרים. אנחנו בחרנו הכי טוב שאפשר, בחרנו בך. היית אשת משפחה ואדם, והשארת את חותמך עמוק בליבנו.

לא ויתרת על כלום, היתה בך סקרנות ושאיפה לידע בכל תחום, וכל מפגש איתך היה מלא עניין ומעשיר. על כל דפיקה בדלת ביתך יצאת לקראתנו באושר ושמחה. קרוואן מס׳ 5 היה עבורך בית קטן בערבה, מוקף בגינה פורחת מלאה בעושר וחום אנושי ייחודי.

רצית מאוד להמשיך בחיים, לא רצית להיפרד, אך כשחשת שהרגע הקשה מגיע דאגת שנגיע, ובחרת לחבק אותנו בחום. את בליבנו לעד.

נחמה ובנימין

המשפחה מסרה תודות:

חברות וחברים יקרים,

אנו מבקשים להודות לכם על שהגעתם ביום שבת לפתיחת תערוכת הציורים של אמא שלנו, והייתם שותפים לרגע מאד משמעותי עבורנו, בני משפחת כפרי.

הנוכחות המרשימה שלכם, החיבוק והחיוך, ריגשו אותנו והפכו את התערוכה להרבה מעבר לאוסף של ציורים. הדברים שנאמרו על דליה, החברה שהיתה, האהבה שפיזרה והקשר העמוק שיצרה עם סביבתה, ריגשו אותנו מאד. עבורנו זו הייתה עדות חיה לכך שהנוכחות שלה ממשיכה להתקיים בלבבות של רבים.

אנו מודים על הפתיחות שלכם ועל כך שלקחתם חלק פעיל בהפיכת האירוע הזה למשמעותי. תודה מיוחדת ל**נחמה** על היוזמה וארגון התערוכה במועדון החבר, החמים והמטופח.

בהוקרה ובהכרת תודה,
עדי, גל ואורית

"שיר אחד כשכוס"

תַּחֲזִית/ אסא ארנון

"וַיְשֻׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סֻכּוֹת חַשְׁרַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים." (שְׁמוּאֵל ב')

שֶׁבֶר עָנָן בֶּהָרִים.
עֲנַן שְׁחֹר כְּנָפַיִם
הִתְנַפֵּץ לְאַלְפֵי רְסִיסִים,
שֶׁהוּטְחוּ בַּוָּאדִיּוֹת הַצְּמֵאִים,
שֶׁרָווּ וְרָווּ עַד כְּלוֹת
וְשָׁצְפוּ אֶת מְכַלֵּי הַמִּילִימֶטְרִים
הָלְאָה, לְמַטָּה אֶל הַיָּם.
פַּנְטַזְיָה גַּלִּית רוֹעֶמֶת בְּרָקִים
הוֹפֶכֶת לְמַיִם אַדִּירִים, נעה מַעֲרָבָה,
עוֹקֶרֶת עֵצִים, מְצִיפָה שָׂדוֹת,
מִתְנַחְשֶׁלֶת לְכִכַּר הָעִיר הַנִּדְהֶמֶת,
חֻלְצוֹת צֶבַעוֹנִין וּשְׁלָטִים נִקְרָעִים.
הַבַּנְק שֶׁנִּפְרַץ שִׁטְרוֹתָיו מְשַׁיְּטִים
נְהִי הַנָּשִׁים, זַעֲקוֹת הַגְּבָרִים,
קְרְקוּשֵׁי הַמַּתֶּכֶת שֶׁל מְכוֹנִיּוֹת נִסְחָפוֹת,
כְּבִישִׁים נִפְרָמִים, גְּשָׁרִים קוֹרְסִים,
עַגְבָנִיּוֹת מִסּוּפֶר, כְּרוּבִיּוֹת וּגְזָרִים,
סוֹכְכֵי עֵץ שְׁבוּרִים, הֲרוּסִים.
לֹא הָיְתָה תַּחֲזִית –
נִפְרָצִים הַסְּכָרִים,
נוֹפְלוֹת הַחוֹמוֹת.
כָּךְ גַּם פּוֹרְצוֹת מִלְחָמוֹת.

"שיר נוסף בשבוע"

נַרְקִיס/ אסא ארנון

הַנַּרְקִיס,
הַגֵּאוּפִיט הַמֻּשְׁלָם,
הוֹלֵךְ וְנֶעֱלָם,
וְהַנַּרְקִסִיזְם,
אַהֲבָה עַצְמִית, הוֹלֵךְ וְנֶעֱרָם.
אוּלַי אֵלּוּ
דְּלוּזְיוֹת שֶׁל קְשִׁישׁ,
אוּלַי זִכְרוֹנוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם מַמָּשׁ.
נְכָדַי חוֹשְׁדִים שֶׁלָּקַחְתִּי קְצָת חֲשִׁישׁ,
אֲבָל אֲנִי זוֹכֵר –
חָיִינוּ בִּקְבוּצוֹת,
הָיְתָה שָׁם מִין אַחְוָה,
דָּאַגְנוּ זֶה לָזֶה,

הָיוּ הַרְבֵּה שְׁלוּלִיּוֹת
וְהַרְבֵּה נַרְקִיסִים.
הַיּוֹם יֵשׁ הַרְבֵּה אַסְפַלְט
וְהַרְבֵּה נַרְקִיסִיסְטִים.
הִסְפִּיקוּ לָנוּ לֶחֶם, זֵיתִים,
הַיּוֹם בְּלִי אֲפַרְסְקִים וְנֶקְטָרִינוֹת,
עַגְבָנִיָּה סְגֻלָּה, לִיצִ'י, אָנָנָס וּמַנְגּוֹ,
אֲנַחְנוּ אֻמְלָלִים.
הִבַּטְנוּ בַּשְּׁלוּלִיּוֹת
רָאִינוּ יְלָדִים שְׂמֵחִים,
הַיּוֹם בִּזְכוּכִית הַקַּנְיוֹן
מִשְׁתַּקְפִים לָנוּ
אֲנָשִׁים מְרִירִים וּמְקֻפָּחִים.

מרפאת שיניים הרמוניה באינסטגרם

הרמוניה
רפואת שיניים ואסתטיקה

מרפאת השיניים של הקיבוץ לוקחת עוד צעד אחד קדימה!
המרפאה שלנו אמנם פועלת כבר שלוש שנים, אבל עכשיו גם לה יש דף אינסטגרם חדש. בדף תוכלו להתעדכן בפעילות המרפאה, בטיפולים מתקדמים, בטיפים לשמירה על בריאות הפה וגם לצפות בתמונות של עבודות חדשות שבוצעו במרפאה, וכמובן בהצצה למה שקורה אצלנו ביום־יום.
מזמינים אתכם לעקוב, לשתף ולסייע לנו לקדם את המרפאה הקהילתית שלנו. חפשו אותנו באינסטגרם:
https://www.instagram.com/harmonia_dental_ein_hamifratz?igsh=MTZ0dTZ2bml==nYmpmeA

ייפוי כוח מתמשך, צוואות ומה שביניהם – הזמנה להרצאה

ההרצאה תתקיים ביום ד' ה-28.1.2026 בשעה 17:00 בחדר עיון שליד הספריה.
ההרצאה ללא עלות, אך מחייבת רישום מוקדם.
למעוניינים להשתתף - נא לשלוח הודעת ווטסאפ לרותם רוטמן ערמוני: 052-3381803.

האקזיט של אופת העוגיות מקיבוץ יחיעם

בזמן הקורונה החלה **הלן צימרמן**, אמו של **חן צימרמן** – בעלה של **עלין צימרמן (רייז)** לאפות עוגיות, ובני המשפחה מכרו אותן מחנות קטנה בקיבוץ הצפוני. קרן ההשקעות נצר קפיטל, שמאתרת עסקים צומחים בפריפריה, החליטה להשקיע ב"הלנ'ס קוקיס" 650 אלף ₪. מנכ"ל החברה הוא **חן**, שהגדיר את החזון – "נהפוך ממותג מקומי לעסק עם נוכחות ארצית". כתבה שפורסמה במוסף "ממון" של ידיעות אחרונות, מאת נווית זומר.

נצר קפיטל, קרן השקעות חדשה, שהודיעה על השקתה הרשמית ועל כוונתה להשקיע 20 מיליון שקל בעסקים צומחים קטנים בפריפריה, מבצעת השקעה ראשונה בסך 650,000 ₪ בחברת הלנ'ס קוקיס – חברת עוגיות בוטיק הצומחת במהירות – מקיבוץ יחיעם שבצפון.

הלנ'ס קוקיס הוקמה בתקופת הקורונה על ידי הלן צימרמן, חברת קיבוץ יחיעם, שהחלה לאפות עוגיות בסגנון קוקיס שפופולריות כיום במגוון טעמים, ואשר נמכרו מחנות קטנה בקיבוץ. בנה חן היה היזם לפתיחת העסק, והיה זה שעודד את אמו בימי הסגר להתחיל לאפות עוגיות למכירה.

הלנ'ס קוקיס תעבור כעת למפעל גדול יותר וחנות בקיבוץ גשר הזיו, במבנה ששימש כחדר האוכל הישן של הקיבוץ. העוגיות משווקות היום בכל הארץ לבתי קפה, קונדיטוריות, גלידריות ועוד. המעבר למפעל החדש יאפשר להלנ'ס לשפר את יכולות הייצור ולהגדיל את היקפי הפעילות כדי לעמוד בביקוש הגובר. בנוסף להון, קרן נצר קפיטל יצרה חיבורים אסטרטגיים משמעותיים בתעשייה, אשר צפויים להאיץ באופן ניכר את הצמיחה של החברה.

חן צימרמן, המנכ"ל והבעלים של הלנ'ס קוקיס, אמר ל"ממון": "אנחנו נרגשים להיות ההשקעה הראשונה של נצר קפיטל. הקרן כבר פתחה בפנינו דלתות שלא חלמנו שאפשריות. היא מסייעת לנו לעבור במהירות ממותג מקומי בצפון לעסק צומח בעל נוכחות ארצית, ומאפשרת לנו לחלום הרבה יותר בגדול ממה שיכולנו לבד. המשקיעים לא מבקשים לקחת שליטה, אלא להעצים אותנו כדי לבנות את החברה מהר יותר ובדרך מדויקת יותר עבורנו".

נצר קפיטל נוסדה ע"י גלן שוואבר, ג'ונתן בנדהיים ובחיר סבן. שוואבר סיפר: "יישובים שלמים פונו לתקופות ממושכות, עסקים קטנים נסגרו בשל היעלמות התנועה והלקוחות, ואלפי בעלי עסקים נדרשו שוב ושוב לשירות מילואים. ועדיין, לרבים מהעסקים הללו יש הכנסה יציבה, ביקוש גבוה מצד לקוחות, ופוטנציאל אמיתי לצמיחה. הדבר שחסר להם הוא ההון העצמי הנדרש כדי לממש את הפוטנציאל הזה." קרן נצר קפיטל משקיעה כשותף מיעוט ללא שליטה, ומתמקדת בענפי מזון, תיירות, חינוך, לוגיסטיקה ותעשייה קלה הממוקמים בגליל, ברמת הגולן, בעוטף עזה ובנגב.

נסיעה של המרחבים לחרמון

ברביעי האחרון הפתענו ושימחנו ☺ - לקחנו צוות החינוך החברתי את ילדי א'-ו' לחוויה מדהימה בחרמון, מה שהפך אותה ליותר אטרקטיבית זה שהנסיעה הייתה על חשבון יום הלימודים.
מלווים בהורים וצוות החינוך החברתי שלקח אחריות על היום הזה הגענו לאתר, עלינו ברכבל התגלשנו במזחלות בנינו איש שלג ושתינו גושי קרח עם פטל, בצהרים התפנקנו עם פלאפל מיוחד ממסעדה.
ואיך אפשר שלא ל"התפנק" לסיום ולשהות בפקק הדומם שהיה בכביש עכו עין המפרץ.
דיווח אמיתי - לקח לנו שעה וקצת מלפני צומת עכו ועד הביתה... תארו לכם הרבה ילדים עייפים תשושים ורעבים וצוות והורים שתקועים באוטובוס ושהיו שמחים כבר להגיע הביתה...
זה בהחלט היה מאתגר מאוד! סיום שכזה. מסכמים את הטיול כחוויה מדהימה, והלוואי שנצליח גם לקיים אותה כמסורת.

סבבא - יוצאים לסיור בבת גלים וקריית חיים

לרגל יום ייסוד הקיבוץ בינואר 1930 בואו לחגוג איתנו בסיורים בשני מקומות מרכזיים בהיסטוריית עין המפרץ. הסיור יתקיים ביום רביעי 28.1, יציאה ב-08:30.

09:00 – מפגש ראשון בקן השומר הצעיר בקרית חיים.

כ – 700 אלף ₪ הושקעו על ידי העירייה בשיקום ושיפוץ המבנה ההיסטורי ששימש עד לפני קום המדינה כמפקדת גדוד 21 של חטיבת כרמלי של "ההגנה", וקודם לכן שימש כבסיס הכשרה לצעירים שיצאו מהמקום להקמת עשרות קיבוצים בצפון הארץ. במבנה הקן נחשף לפני מספר שנים סליק ששימש את ההגנה. במפגש בקריית חיים נפגוש את גל צוקרמן, חברת ההנהגה הראשית והאחראית על הגרעינים החדשים של הנח"ל שמוצבים לעזרת הקיבוצים והישובים בצפון. גל תספר על התפקיד החדש, על תנועת השומר הצעיר הארצית וכמובן על הקן המקומי. מפי **מתן גפן** שלנו נשמע על תקופת עין המפרץ בקריית חיים.

11:00 – מפגש שני בבת גלים.

בבת גלים נפגש עם גילי שולץ, מדריכת טיולים, ואיתה נטייל בשכונה הוותיקה. נתחיל את הסיור ליד בית החולים רמב"ם, נטייל בטיילת החדשה שנפתחה לאחרונה ודרכה עד הקזינו המפורסם שעל שפת הים. בדרך נשמע את סיפור השכונה. נראה את תחנת הרוח הישנה, מנזר ובתים מפורסמים של אנשים חשובים שהתגוררו בשכונה. גם פה יספר לנו מתן על תקופת החיים של הקיבוץ בבת גלים.

13:00 – ארוחת צהרים משותפת במסעדת אבו זייד המצוינת שבמרכז בת גלים.

הסיור בבת גלים יימשך כשעתיים במסלול קליל ויפה ★ כיסאות למעוניינים יחולקו בתחילת הסיור ★ שעת החזרה המשוערת: 15:00

עלות למשתתף (כולל ארוחת צהרים) 135 ₪.

בקרוב בסבבא:

28.1 – סיור בבת גלים וקריית חיים.
4.2 – נארח את יובל הררי ותרצה שפנאוף.
11.2 – נארח את לימור מילשטיין.
18.2 –את רונית כרמלי.
25.2 – טיול עם כפר מסריק.

תזכורת: חברים שמבטלים את יציאתם ברגע האחרון לטיול יחויבו בהוצאות הקבועות (כאלו שהתחייבנו למספר משתתפים או ששילמנו מראש).

ב-12.2 ותיקי עין המפרץ וכפר מסריק

יוצאים להתנדב בלקט ישראל ברעננה

היוזמה היא של **אליסיה וניבה**.
07:00 – יציאה.
9-12 - מיון ואריזה של תוצרת חקלאית (אפשרות גם בישיבה)
*ארוחת צהרים עצמאית בדרך הביתה.
*תהיה הרשמה על לוח המודעות

דף חברות

הפנינג ט"ו בשבט בגן התומר

שבת ה-07/02 החל משעה 10:00

עם המרק המסורתי, פינות יצירה, ליקוט, בישול בשטח ועוד... כל הפרטים בהמשך

מניה דיפרסיה - רואים עליי?

הרצאתו של דורון עמדור ביום חמישי 05/03 בשעה 20:00 במועדון

בגיל 16 הדביקו לי תווית על המצח - "חולה נפש". התעלמתי! שתיתי, עישנתי, ראיתי חצי עולם! בגיל 36 ביקשתי עזרה, נגמלתי מגראס ואלכוהול במכה והתחלתי טיפול... קיבלתי את המניה דיפרסיה כחלק ממני, ולמדתי לנהל אותה.
הרצאה מרתקת על התמודדות של למעלה מ-35 שנה – דרך התמכרות וגמילה ועד יציבות - אני נשוי+3 בעל עסק. "רואים עליי" זה הסיפור שלי.

יריד פסח

למעוניינים לפתוח דוכן ביריד, אנא פנו בהקדם לפניה (054-2336623)

מסיבת פורים בחדר האוכל!!!

בשישי ה-27/02, מתחילים ב-21:00.